MAASEUDUN TULEVAISUUS
Verkko: maaseuduntulevaisuus.fi
Facebook: facebook.fi/maaseuduntulevaisuus
Twitter: @maastul

PÄÄKIRJOITUS

Nokia pelastui, puhelimet katoavat

Nokian matkapuhelimet runsas vuosi sitten ostanut yhdysvaltalainen ohjelmistojätti Microsoft ilmoitti keskiviikkona vähentävänsä Suomesta jopa 2 300 työntekijää. Maailmanlaajuisesti yhtiö ilmoitti irtisanovansa noin 7 800 työntekijää pääasiassa matkapuhelinliiketoiminnastaan.

Jos irtisanottavien määrä pitää paikkansa, jää Microsoftille puhelinliiketoimintaan Suomeen enää 900 työntekijää. Vähennys on ollut nopeaa, koska vielä pari vuotta sitten työntekijöitä oli 4 700. Vuonna 2004 Nokian palveluksessa oli matkapuhelinten tekijöitä pelkästään Suomessa lähes 25 000 henkilöä.

Microsoft ilmoitti tiistaina tehneensä Nokialta viime vuonna 5,44 miljardilla eurolla ostetusta matkapuhelinliiketoiminnasta 6,88 miljardin euron alaskirjauksen. Käytännössä se

» Kotimaisen pitkäjänteisen omistajuuden merkitys korostuu entisestään.

tarkoittaa, että Nokia onnistui myymään arvottoman liiketoimintansa Microsoftille erittäin hyvään hintaan.

Nokian toimitusjohtajaksi vuonna 2010 palkattua Stephen Elopia epäiltiin myyräksi, jonka ainoa tehtävä oli ajaa Nokia Microsoftin syliin. Matkapuhelinten myyntiä arvosteltiinkin rajusti, koska niiden katsottiin olevan Nokian kovinta ydintä.

Jälkikäteen arvioiden tappiollisen matkapuhelinliiketoiminnan myynti oli Nokian johdolta taitava temppu. Kauppa saattoi pelastaa Nokian tulevaisuuden, ennen kuin raskaasti tappiollinen puhelinliiketoiminta olisi upottanut koko yhtiön.

Lisää rahaa on odotettavissa karttapalveluyhtiö Naviteqin mahdollisesta myynnistä. Lisäksi useat patentin tuottavat tasaisen rahavirran.

Yhtiö keskittyy nyt verkkoliiketoimintaan. Nokia osti kaksi vuotta sitten Siemensiltä NSN-verkkoyhtiön kokonaan itselleen. Viime kevään Nokia ilmoitti ostavansa ranskalais-yhdysvaltalaisen verkkoyhtiön Alcatel-Lucentin 15,6 miljardilla eurolla.

Kovimman hinnan Microsoftin epäonnistuneesta matkapuhelinbisneksestä maksavat irtisanotut työntekijät.

Microsoft lupasi osatessaan Nokian kännykät, että Suomesta tulee yhtiölle uusi keskus innovaatiotyölle, jota tehdään Oulussa, Espoossa, Salossa ja Tampereella. Muutaman kuukauden kuluttua ilmoitettiin kuitenkin 1 100 työntekijän irtisanomisesta. Koko Oulun tuotekehitysyksikkö lopetettiin. Nyt suljetaan Salon toimipiste kokonaan ja tuhat työntekijää irtisanotaan.

Salon tutkimus- ja tuotekehitysyksikön sulkeminen kertoo siitä, että Microsoft on nostanut matkapuhelinten valmistajana kädet pystyyn. Isoista resursseista huolimatta yhtiö ei pärjännyt kilpailussa eikä osannut hyödyntää entisten nokialaisten osaamista.

Nokian nousu 1990-luvulta lähtien oli jopa maailman mittakaavassa huikea tarina. Suomalaisesta monialayrityksestä kuoriutui nopeasti maailman suurin matkapuhelinten valmistaja. Jorma Ollilan ympärille syntyneeltä unelmajoukkueelta tuntui onnistuvan kaikki.

Nokia oli yksi merkittävimmistä tekijöistä siinä, että Suomi onnistui nousemaan 1990-luvun lamasta nopeasti uuteen kukoistukseen. Matka huipulta alas oli kuitenkin jopa nopeampi kuin nousu. Uuden suunnan ottaneen Nokian taival kuitenkin jatkuu, mutta nokialaisten matkapuhelinten taru on nyt lopussa.

Microsoftin toimintaa on helppo arvostella, mutta näin toimivat isot kansainväliset pörssiyhtiöt. Niiltä voidaan toki vaatia yhteiskuntavastuuta, mutta ne ovat kuitenkin ensisijaisesti vastuussa omistajilleen. Vaikka yhtiö olisi kokonaisuudessaan kannattava, niin tappiollisia yksiköitä ei pitkään katsella.

Omistajuudella onkin edelleen väliä. Tässä lehdessä merkittävät yhteiskunnalliset vaikuttajat muistuttavat Yliö-kirjoituksessaan omistajuuden merkityksestä (sivu 6.).

Kirjoittajien mielestä kansainvälisen kilpailun myötä kotimaisen pitkäjänteisen omistajuuden merkitys on entisestään korostunut. Tarvitaan omistajuutta, joka myös investoi Suomeen.

Vastuu asiakkaalle?

\+ **Maataloudelle tuotantopanoksia valmistava** teollisuus haluaa siirtää vastuun tuotevirheistään asiakkaalle eli suomalaiselle viljelijälle. Tämä kävi ilmi työryhmässä, joka pohtii nykylain ”ankaran vastuuta” (MT 8.7.). Vastuun siirto tarkoittaisi esimerkiksi, että rehun mukana tilalle tulleen salmonellan torjunnan maksaisi viljelijä.

Ajatus on huono. Riski ei poistu siirtämällä vaan vakuutuksilla. On helpompi vakuuttaa muutama kymmenen teollisuusyritystä kuin tuhansia maatiloja. Myös viljelijät vakuuttavat tuotevastuunsa – useimmat MTK-jäsenyyden kautta. Miksi teollisuus laistaa omaansa?

MAASEUDUN TULEVAISUUS

Päätoimittaja: Mikael Pentikäinen
Toimituspäälliköt: Jussi Martikainen, Tiina Taipale
Julkaisija: Viestilehdet Oy
Jätä uutisvinkki: uutispaallikot@mt1.fi
Anna palautetta: toimitus@mt1.fi

Maaseudun Tulevaisuus on maa- ja metsätaloustuottajain äänenkannattaja. Se pitää maaseudun ja sen elinkeinojen puolta sekä huolehtii maaseudun henkisestä ja taloudellisesta hyvinvoinnista.

VIERAILIJA

Helsingin henki tarvitsee vuoropuhelua

Etyj:n parlamentaarisen yleiskokouksen järjestäminen Helsingissä tällä viikolla piti olla juhlakokous, joka edistää vuoropuhelua ja synnyttää uudelleen vuoden 1975 Helsingin henkeä. Kävi päinvastoin.

Etyj:n yhtä keskeistä voimaa, Venäjää, ei nähty itse kokouksessa ollenkaan. Vuoropuhelun perinteinen edistäjä Suomi kulki korvat luimussa selittämässä, miksi se ei voinut muuta kuin kieltää Venäjän delegaation johtajan, duuman, puhemiehen Sergei Nariskinin ja neljän muun parlamentaarikon maahantulo.

Miten näin kävi?

EU:n pakotelinjaukset ovat osoittautuneet monitulkintaisiksi ja Suomen juristeriaa korostavalle politiikkauskolle vaikeiksi.

Ukrainan kriisi on samalla tuonut pintaan Suomen ulkopolitiikkaan yhden jännitteen: EU-jäsenyyden ja yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan sekä toisaalla pyrkimyksemme ylläpitää omia hyviä suhteita tärkeään naapurimaahamme Venäjään.

Nyt lopputuloksena oli korvapuusti ja julkinen nolaus Venäjälle ja riski tapahtuneen vaikutuksista Venäjä-suhteisiimme jatkossa.

Osa ulkopolitiikkamme tekijöistä tuntuu ajattelevan, että ulkopolitiikkamme on vain Brysselissä päätetyn toteuttamista: tilaa kahdenvälisille suhteille ei ole. Heiltä jää huomaamatta, että tosiasiassa kaikilla mailla on omat kahdenväliset suhteensa, myös Venäjään.

Saksa ja Ranska ovat Ukrainan kriisin oloissakin säilyttäneet kahdenvälisen kanssakäymisensä Venäjään. Italia ja Itävalta ovat nekin jatkaneet kanssakäymistä myös korkealla tasolla viimeisen vuoden aikana.

Osa EU-maista pitää omaa Venäjä-politiikkaansa paljon kireämpänä kuin EU:n pakotepäätökset tarkoittavat.

Presidentti Niinistö on viitannut siihen, että EU:n henkilöpakotteisiin liittyvä linjaus on sekava. Tähän voi yhtyä, sillä erimielisyyksien aikana kanssakäymistä tarvitaan jopa enemmän kuin normaalioloissa eikä sekavuus menettelytavoista saisi tulla esteeksi.

» Osa ulkopolitiikkamme tekijöistä tuntuu ajattelevan, että ulkopolitiikkamme on vain Brysselissä päätetyn toteuttamista.

Maahantulokieltoihin EU teki poikkeusmahdollisuudet juuri välttämättömän kansainvälisen dialogin mahdollistamiseksi. Kansainvälisten järjestöjen, kuten Etyj:n isäntämaiden kokouksiin osallistuminen sallittiin myös pakotelistalla oleville.

Samoin linjattiin, että kansainvälistä vuoropuhelua ja Ukrainan kriisin ratkaisua edistäviin valtiollisiin kokouksiin maahantulolupa voidaan myöntää. Jälkimmäisistä pitäisi kuitenkin tehdä ilmoitus EU:lle.

Muun muassa Saksa on myöntänyt pakotelistalla oleville maahantulolupia juuri vuoropuhelun edistämiseksi. Tosin kokoontumisista ei ole taidettu virallisesti informoida Unionia.

EU:n sisäinen solidaarisuus on estänyt henkilöpakotteita koskevan avoimen keskustelun. Tänään voinee jo sanoa, että EU:n parlamentaarikkoihin liittyvät pakotteet olivat alun alkaen valikoivia ja logiikaltaan kyseenalaisia.

Kun koko duuma yhtä jäsentä lukuun ottamatta hyväksyi Krimin liittämisen Venäjään, miksei kaikkia päätöksen puolesta äänestäneitä laitettu pakotelistalle?

Moni kollegani on kahden kesken ihmetellyt sitä, että hallitukset tekevät päätöksiä, joilla kansanedustajien kanssakäymistä vaikeutetaan tai estetään. Venäjän toimintaan piti reagoida, mutta tämänviikkoisen episodin valossa voi kysyä, olivatko parlamentaarikkoihin liittyvät umpimähkäiset pakotteet viisaita.

Presidentti Niinistö on Ukrainan kriisinkin aikana pyrkinyt säilyttämään suoran yhteydenpidon mahdollisuuden Venäjän korkeimpaan johtoon. Tämä on viisas linja. Kaikki eivät siitä ole pitäneet, mutta suora yhteydenpito on ollut Suomen etujen ja pitkän ulkopoliittisen linjamme mukaista.

Ilman vuoropuhelua ei Helsingin henkikään ole mahdollista.

EERO HEINÄUOMA
SDP:n kansanedustaja
eero.heinaluoma@eduskunta.fi

TOIVANEN

TOIMITTAJALTA

Loma on rentoutumista, ei toipumista

Epävakaasta kesäsäästä huolimatta heinäkuu, Suomen kiivain lomakausi, on täällä.

Lomaa odotetaan hartaasti, välillä jopa epätoivoisesti — eikö se jo kohta ala?

Oli loma milloin tahansa, se tulee yleensä aina tarpeeseen.

Harmillisesti loma on rentoutumisen sijaan yhä useammin enemmänkin toipumista. On ikävä joutua todistamaan, kuinka aivan liian moni jää lomalle uupuneena ja suorastaan kaikkensa antaneena.

Näin ei tarvitsisi olla. Loman tulee olla rentoutumista ja irtiotto työstä. Lomalla on tarkoitus lepuuttaa ajatusta ja saada uutta puhtia työhön.

Ei ole oikein, jos kahden viikon lomapätkästä ensimmäinen kuluu tyhjästi eteen tuijottaen.

Toipuminen kuuluu sairauslomaan. Vika on työn suunnittelussa ja resurssien hallinnassa, jos vuosilomat toimivat sairauslomana.

Irtisanomiset ja lomautamiset ovat otsikoissa ja piinaavat työmaailman henkeä. Ne tarkoittavat työttömyyttä, mutta usein myös irtisanottujen työtaakan jakamista niille, jotka välttyvät sopeutuksilta.

Työtä on enemmän, tekijöitä vähemmän. Siten työ ei kevene kokemuksen ja vuosien karttuessa, vaan käy jopa kuormittavammaksi.

Saamme joka puolelta signaaleja olla tehokkaampia, osaavampia ja parempia. Työskentelyä leimaa jopa jatkuva riittämättömyyden ja epäonnistumisen tunne.

Tilannetta yritetään korjata kantamalla työt kotiin. Illat venyvät pikkutunneille ja aamulla uuteen työpäivään lähdetään väsyneenä. Talven lomat ja ylityövapaat siirtyvät hamaan tulevaisuuteen tiukan työtahdin takia.

Työasioiden tulisi jäädä työpaikalle. Niitä ei kuulu ottaa mukaan uniin.

Työn tauottaminen ja työstä palautuminen iltaisin ja viikonloppuisin puhuttaa turhan vähän. Työhyvinvointi ja työssä jaksaminen ovat puheenaiheena mukavia ja tuovat monelle leivän, mutta liian usein niiden edistäminen jää vain puheiksi.

Maatalousyrittäjä, jos kuka, kaipaa lomaa ja on sen ansainnut, mutta irtiotto tilan arjesta on vaikeaa.

Kesällä ei huilita vaan työtä tehdään kiireisimmän sesongin aikaan aamusta iltaan ja vaikka seuraavaan aamuun. Kuluva kesä on oiva esimerkki siitä, kuinka työ tehdään täysin sään armoilla.

Kesä on niin vauhdikasta, että monella maatalousyrittäjällä kuluu koko talvi toipuessa ja kerätessä voimia seuraavaa kasvukautta varten.

Pahimmillaan talvessakaan ei ole taukomahdollisuutta ja kevät tuo tullessaan omat kiireensä. Viime kevät tukimuutoksineen on jäänyt varmasti yhden jos toisenkin viljelijän mieleen tavanomaista raskaampana aikana.

Työhön katsomatta meitä kaikkia yhdistää vapaa-ajan, levon ja rentoutumisen tarve.

Suomalainen on sitkeä, mutta ei kuitenkaan väsymätön kone. Me tarvitsemme taukomme.

Muutosta työntekorutiineihin tarvitaan niin maatiloilla kuin missä tahansa työssä. Uupuneena tulee tehtyä turhia virheitä ja työskentely on täysin tehotonta.

On surullista kuulla huonosti päättyneitä tarinoita siitä, kuinka kiireessä on menty korjaamaan käynnissä olevaa konetta tai tehty säilörehua samoilla silmillä useampi vuorokausi läpeensä.

Vahinkoja sattuu tekevälle joskus, mutta väsyneelle aina.

TYTTI TERMONEN
sposti: tytti.termonen@mt1.fi

LEHTIKATSAUS

Päättäjä saa harvoin kiitosta

Satakunnan Kansa toivoo, että yhteisten asioiden hoitajia riittäisi jatkossakin.

”Sitoutuminen yhteiskunnalliseen toimintaan, aatesuuntaan ja ohjelmoidun politiikan taakse on iso valinta, jonka harva tekee.”

”Puolueiden ja niiden toiminnan luontaisetuina ovat kestokritiikki ja niukat kiitokset, vaikka niiden riveissä ihmiset uhraavat aikaansa ja voimiaan yhteisten asioiden hyväksi.

Jonkinlainen kohtuus valittamisessakin pitäisi muistaa. Aiheellista on huomata, ettei demokratia ja päätöksenteko toimi ilman puolueita. Ne taas koostuvat ihmisistä, jotka ovat kiinnostuneita yhteisistä asioistamme ja niihin vaikuttamisesta.

Helppo vaihtoehto on jäädä kotiin sohvalle ja sieltä huutelemaan.”

Valtio pesi taas kätensä

Lapin Kansa on pettynyt, ettei julkinen sektori käyttänyt Elisan Contact Centeriä Kemijärvellä. Nyt keskus lopetetaan, mikä on kova isku alueelle.

”Pääministeri Juha Sipilän mukaan kysymyksessä on yhtiön ja asiakkaan välinen asia, johon valtiolla ei ole yhtiön vähemmistöomistajana mahdollisuutta vaikuttaa (Yle 6.7.)

Jos näin on, miksi valtio ei käyttänyt niitä vaikuttamismahdollisuuksia, joita sillä on? Asiakashan päättää aina itse, mistä palvelunsa ostaa.”

Mielivaltaa kylttiluvissa

Vesa Kärkkäinen ihmettelee **Savon Sanomissa**, miksi opastekylttien luvista vastaava Pirkanmaan elykeskus pompottaa maaseudun yrityksiä.

”Pirkanmaan elykeskuksen toiminta saattaisi järkevöityä, jos virkamiehet ottaisivat ohjenuorakseen asiakaslähtöisyyden ja yrittäisivät ymmärtää, miksi ihmiset ajavat autoilla. Eivät pelkästään mennäkseen huoltoasemalle tai syömään, vaan myös ostoksille, yöpymään ja nähtävyyksiä katsomaan.

Virkamiesten olisi lisäksi viisasta huomata, että kylttejä anovat yrittäjätkin ovat heidän asiakkaitaan, eivätkä hallintoalamaisia. Pienenä vinkkinä vielä: perimmältään juuri yrittäjät maksavat Pirkanmaankin ely-keskuksen työntekijöiden palkat.”